

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

2.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 7-го Января — 1838 — Wilno. Piątek. 7-го Stycznia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 31-го Декабря.

Русское торжество воспоминанія объ отраженіи непріятельскаго нашествія въ 1812 году, праздновано было въ минувшую Субботу, 25-го Декабря, въ день Рождества Спасителя, въ Императорскомъ Эрмитажѣ, гдѣ на сей случай устроена была походная церковь. Въ Высочайшемъ присутствіи Ихъ Величествъ Государя Императора и Государыни Императрицы, и Ихъ Императорскихъ Высочествъ Государя Цесаревича Наслѣдника Престола, и Государя Великаго Князя МИХАИЛА ПАВЛОВИЧА, Государынь Великой Княгини ЕЛЕНЫ ПАВЛОВНЫ и Великихъ Княжёнъ МАРИИ НИКОЛАЕВНЫ, ОЛГИ НИКОЛАЕВНЫ и АЛЕКСАНДРЫ НИКОЛАЕВНЫ, въ собраніи многихъ знаменитыхъ особъ, Генераловъ, штабъ и оберъ-офицеровъ гвардіи, арміи и флота, принесено было, по совершеніи Божественной Литургіи, благодарственное молебствіе Господу Богу, за двадцать пять лѣтъ предъ симъ сохранявшему и прославившему вѣрною Ему и Его Помозанникамъ Россію. Торжествуя священное для Русскихъ сердецъ воспоминаніе въ стѣнахъ Императорскаго Эрмитажа, уцѣлѣвшаго отъ грозившей ему за недѣлю до того опасности, всѣ присутствующіе взорами и сердцами съ любовію и благоговѣніемъ обращались къ Великому Князю МИХАИЛУ ПАВЛОВИЧУ, которому сіе единственное въ мірѣ, знаменитое зданіе, памятникъ любви и уваженія Русскихъ Государей къ вѣковымъ произведеніямъ геніевъ, обязано своимъ сохраненіемъ. По Высочайшему повелѣнію Государя Императора, Его Высочество съ чинами командуемаго имъ Гвардейскаго Корпуса устремился на спасеніе дома Государева. Въ войны, вида впереди себя Брата Царскаго, подающаго собою примѣръ неустрасшимости и самоотверженія, наперерывъ старались опережать другъ друга въ повиновеніи его приказаніямъ. Государь Великій Князь, подавая собою прекраснѣйшій примѣръ безусловнаго исполненія своей обязанности, въ то же время, по влеченію благой и сострадательной души своей, останавливала шедшихъ на явную гибель, и можно сказать, отгонялъ безстрашныхъ отъ тѣхъ мѣстъ, гдѣ опасность казалась неизбежною. Сими единодушными наприженіемъ всѣхъ силъ, соединеннымъ съ великодушною пощадною къ усерднымъ воинамъ, удалось достигнуть главной цѣли — положить предѣлъ разрушительному дѣйствію пламени, не отвѣживая драгоцѣннѣйшаго Царскаго достоянія — принадлежащей Ему жизни Его подданныхъ. И не одна эта мысль волновала кроткимъ умиленіемъ души, возносившіяся молитвою къ Богу Вседержителю: воспоминаю о бытіяхъ давно минувшихъ и о случаяхъ, которымъ сами были свидѣтелями, всѣ присутствовавшіе запечатлѣли въ памяти и сердцѣ святую истину, что если всѣ подданные будутъ въ службѣ и общественной жизни чтить уставы и велѣнія своего Государя, а въ семействахъ своихъ жить такъ, какъ живетъ Онъ и Его Августѣйшая Фамилія, — то Русская земля, первая величьемъ и силою на Земномъ

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 31-go Grudnia.

Ruska uroczystość pamiątki wygnania najsławniejszego nieprzyjaciół w roku 1812, obchodzona była, w przeszłą Sobotę, 25-go Grudnia, w dniu Bożego Narodzenia, w Cesarzkim Ermitażu, gdzie z tej okoliczności urządzone była cerkiew pochodowa. W Najwyższej obecności Najjaśniejszych Państwa, Cesarza Jego Mości i Cesarzowej Jej Mości, tudzież Ich Cesarzkich Wysockości Cesarzowicza Następcy Tronu i Wielkiego Xięcia MICHAŁA PAWŁOWICZA, Wielkiej Xiężny HELENY PAWŁOWNY, oraz Wielkich Xiężniczek MARYI NIKOŁAJEWNY, OLGI NIKOŁAJEWNY i ALEXANDRY NIKOŁAJEWNY, w zebraniu wielu osób znakomitszych, Jenerałów, Sztab- i Ober-Oficerów Gwardyi, Armii i Flotty, zaniesiono, po ukończeniu Mszy Świętej, dziękczynne modły do Pana Boga, który przed dwudziestą pięć laty zachował i wstawił wierną Jemu i Jego Pomozancom Rosyją. Obchodząc świętą dla serc Ruskich pamiątkę, w murach Cesarzowskiego Ermitażu, ocalałego od grożącego mu przed tygodniem niebezpieczeństwa, wszyscy obecni oczy i serca z miłością i rozrzewaniem zwracali ku Wielkiemu Xięciu MICHAŁOWI PAWŁOWICZOWI, któremu ta, jedyna w świecie, znakomita budowla, pomnik miłości i szacunku Monarchów Rosyjskich ku odwiecznym dziełom geniuszu, winna jest swe ocalenie. Za Najwyższym Rozkazem Cesarza Jego Mości, Jego Wysockość z żołnierzami dowodzonego przezeń korpusu Gwardyi rzucił się na ratunek domu Cesarzowskiego. Wszyscy wojownicy, widząc przed sobą Brata Monarchy, dającego z siebie przykład odwagi z zapomnieniem o sobie, jeden drugiego starał się wyprzedzać w wypełnianiu jego rozkazów. Wielki Xiąże Jego Mość, dając z siebie piękny przykład bezwarunkowego wykonywania swego obowiązku, w tymże czasie, powodowany dobrą i ilościową duszą, wstrzymywał narażających się na widoczną zgubę i, można powiedzieć, odpędzał nieustraszonych od miejsc, gdzie niebezpieczeństwo zdawało się być nieuchronnem. Przeto jednoczynnem wszystkich sił natężeniem, ze wspianą troskliwością, ku gorliwym wojownikom połączonem, udało się główny cel osiągnąć — położyć tamę niszczącemu działaniu płomieni, nie narażając na niebezpieczeństwo najdroższej Monarszej własności — należące o Mu życia Jego poddanych. Ale nie jedna ta myśl napęłniała pobożnem rozczuleniem duszy, wznoszącej się przez modlitwę do Boga, Wszelkierzy Pana: przypominając wypadki dawno przeszłe i zdarzenia, których sami byliśmy świadkami, wszyscy obecni wrazili w pamięć i serce świętą prawdę, iż jeżeli wszyscy poddani w służbie i społecznem życiu będą czcili ustawy i rozkazy swojego Monarchy, a w domach swych żyć tak, jak żyje On i Najjaśniejsza Jego FAMILIA, — tedy Ruska ziemia, pierwsza wielkością i siłą na Kuli Ziemney, stanie się pierwszą i we wszystkich cnotach obywatelskich i społecznych.

Шаръ, сдѣлается первою и всеми добродѣтелями гражданскими и челоѵеческими.

Въ то самое время, когда послѣдоваъ первый изъ ста одного выстрѣловъ, которыми сопровождалось торжество, упали завѣсы съ памятниковъ, воздвигнутыхъ предъ Казанскимъ Соборомъ, и лики знаменитыхъ героевъ отечественной войны, Кнзя *Кутузова-Смоленскаго* и Кнзя *Барклая де Толли*, открылись благодарному потомству. (С. П.)

— Въ Высочайшемъ Указѣ, за Собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаньемъ, даннымъ Правительствующему Сенату 19-го Нонбра сего 1837 года, изображено: Войско Донское получило новое образованіе и устройство въ 1835 году, когда еще не было положительныхъ правилъ, по предмету общаго заведыванія въ Военномъ Министерствѣ всеми Иррегулярными войсками, и посему, въ которые изъ предметовъ управленія означеннаго войска, къ Министерству Военному непосредственно относящіеся, не вошли въ зависимость онаго.

Учрежденіемъ Военнаго Министерства, утвержденнымъ Нами въ 29 день Марта 1836 года, т. е. послѣ уже изданія Войсковаго положенія Войска Донскаго, въ Министерствѣ семь сосредоточено по Иррегулярнымъ войскамъ: главное наблюденіе за состояніемъ ихъ; попеченіе объ ихъ устройствѣ и принятіе общихъ мѣръ, ко внутреннему сихъ войскъ благосостоянію необходимыхъ; а для производства дѣлъ по означеннымъ войскамъ, учреждено особое, въ Департаментѣ Военныхъ поселеній Отдѣленіе.

Въ слѣдствіе сего и соотвѣтственно цѣли образованія войскъ Иррегулярныхъ, — повелѣваемъ Правительствующему Сенату сдѣлать распоряженіе, дабы по всемъ предметамъ управленія Войска Донскаго, кои не относятся собственно до Гражданской части, но имѣютъ какую либо связь съ частію военною; какъ равно по всей строительной части и по вымъ по капиталамъ расходамъ, — Войсковое Начальство входило съ представленіями непосредственно въ Военное Министерство, съ тѣмъ, что отъ Министерства сего зависеть уже будутъ сношенія съ другими Министерствами, по дѣламъ, съ управленіями ихъ связь и отношеніе имѣющимъ, въ тѣхъ случаяхъ, гдѣ оное нужно будетъ.

— Положеніемъ Комитета Г. Министровъ Высочайше утвержденнымъ 5 Октября и 2 Нонбра сего года постановлено: 1.) Отчеты Дворянскихъ Опекъ и Сиротскихъ Судовъ, впредъ до вослѣдованія новаго переобразованія сихъ мѣстъ, отправлять изъ Казенныхъ Палатъ, по обревизованіи книгъ и по сдѣланіи на тѣхъ отчетахъ надлежащихъ о послѣдствіяхъ повѣрки надписей, въ Департаментъ Министерства Юстиціи. 2.) Равномѣрно туда же, сообразно съ порядкомъ, существующимъ по отчетности Магистратовъ, посылать изъ Казенныхъ Палатъ, съ такими же надписями, и отчеты Ратушь о суммахъ, получаемыхъ ими не изъ городскихъ доходовъ, и Совѣтныхъ Судовъ о всѣхъ вообще суммахъ, въ нихъ обращающихся. (Опубл. Правител. Сен. Декабря 8 дня 1837 года.)

— По случаю возникшаго вопроса: должно ли удерживать часть пенсїи, назначенной по таможеннымъ узаконеніямъ семейству умершаго Чиновника въ случаѣ выбитія нѣкоторыхъ лицъ, подобно тому, какъ это дѣлается на основаніи общаго Устава о пенсїяхъ, или же надобно производить пенсїю вполнѣ, хотя бы изъ семейства таможеннаго чиновника осталось одно только лицо, Г. Министръ Финансовъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Г. Министровъ, полагая принять на будущее время въ постоянное руководство, чтобы назначенныя семействамъ умершихъ таможенныхъ чиновниковъ пенсїи производить вполнѣ, до выбитія послѣдняго лица, если только въ особыхъ Высочайшихъ указахъ, которыми прежде назначались пенсїи, не сказано именно, чтобы по смерти вдовы раздѣлять пенсїю на каждого изъ дѣтей по равной части и въ случаѣ выбитія коего либо изъ нихъ удерживать въ казну слѣдующую часть. Комитетъ Г. Министровъ вышискою изъ журналовъ его 12 Октября и 2 Нонбра 1837 года уведомиль его Г. Министра Финансовъ, что на утвержденіе означеннаго представленія его, по положенію Комитета, послѣдовало Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе. (Оп. Пр. Сен. Декабря 9 дня 1837 года.)

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушали предложенное Господиномъ Тайнымъ Совѣтникомъ, Министромъ Юстиціи и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ, въ соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Эко-

W chwili, kiedy usłyszano pierwszy ze stu jednego wystrzałów, które obwieszczają tę uroczystość, opadły zasłony z pomników, wzniesionych przed Kazańską Katedrą, i oblicza znakomitych bohaterów wojny oyczystey, Xięcia *Kutuzowa Smoleńskiego* i Xięcia *Barclaja de Tolli*, ukazały się wdzięcznym potomkom. (P. P.)

— W Najwyższym ukazie, z Własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, danym Rządzącemu Senatowi, 19-go List pada terażniejszego 1837 roku, wyrażono: Wojsko Dońskie otrzymało nowe urządzenie w roku 1835-m, kiedy nie było jeszcze zasadniczych prawideł względem ogólnego zawiadywania w Ministerium Woyny wszystkimi wojskami nieregularnymi, i dla tego, niektóre z przedmiotów zarządu pomienionego Woyska, do Ministerium Woyny, bezpośrednio odnoszące się, nie weszły do jego zależności.

Przez urządzenie Ministerium Wojennego, utwierdzone przez Nas w dniu 29-m Marca 1836 roku, to jest: po wydaniu już Wyskowej Ustawy Woyska Dońskiego, w Ministerium tém połączone co do woysk nieregularnych: główny dozór nad ich stanem; pieczołowitość o ich urządzenie; przedsięwzięcie ogólnych środków, istotnie potrzebnych dla wewnętrznego dobrego stanu tych woysk, a dla odbywania spraw Woysk pomienionych, urządzone osobny, w Departamencie woyskowych osiedleń oddział.

Na skutek tego i odpowiednio celowi urządzenia woysk Nieregularnych, — Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi uczynić rozporządzenie, ażeby we wszystkich przedmiotach zarządu Woyska Dońskiego, które nie odnoszą się do części Cywilney, ale jakikolwiek związek mają z częścią woyskową, tak również w całej części budowniczej i nowych względnie kapitałów rozchodów, — Zwierzchność Woyskowa czyniła przedstawienia bezpośrednio do Ministerium Woyny, z zastrzeżeniem, że od tego Ministerium będą już zależały znośzenia się z innemi Ministeriami, w rzeczach, z ich zarządami związek i styczność mających, w tych zdarzeniach, gdzie te będą potrzebnymi.

— Przez postanowienie Komitetu PP. Ministrów Najwyżey utwierdzone 5 Października i 2 Listopada roku terażniejszego postanowiono: 1) Rachunki Dworzańskich Opiek i Sądów Sierockich, na przyszłość do czasu nastania nowego urządzenia tych urzędów, posyłać z Izb Skarbowych, po zrewidowaniu ksiąg i po uczynieniu w tych rachunkach należytych o wypadkach sprawdzenia odnotacy, do Departamentu Ministerium sprawiedliwości. 2) Równie tamże, podług porządku, istniejącego względnie rachunków Magistratów, posyłać z Izb Skarbowych, z takimiż napisami, i rachunki Ratuszow o summach, otrzymywanych przez nich nie z dochodów miejskich, i Sądów Słownych o wszystkich w ogólności summach, unich w obrócie będących. (Op. p. R. S. 8 Gr. 1837.)

— Z okoliczności wynikłego zapytania: czy należy zatrzymywać część pensyi, naznaczoney podług ustaw tamożennych rodzinie zmarłego Urzędnika w razie wybycia niektórych osób, tak, jak się to czyni na osnowie ogólnej Ustawy o pensjach, albo też należy wydawać pensją całkowitą, chociażby z rodziny urzędnika tamożennego jedna tylko pozostała osoba, P. Minister Skarbu czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, podając do przyjęcia na przyszłość za nieodmienne prawidło, ażeby naznaczone rodzinom zmarłych urzędników tamożennych pensye wydawać całkowicie, do czasu wybycia ostatniej osoby, jeżeli tylko w osobnych Najwyższych Ukazach, któremi dotychczas naznaczone były pensye, wyraźnie nie powiedziano, ażeby po śmierci wdowy rozdzielać pensye na każde z dzieci po równej części, i w razie wybycia kogokolwiek z nich zatrzymywać do skarbu część przypadającą. Komitet PP. Ministrów przez wypis z jego żu nałów 12 go Października i 2 go Listopada 1837 roku uwiadomił P. Ministra Skarbu, że na utwierdzenie pomienionego jego przedstawienia, po nastaniu postanowieniu Komitetu, nastąpiło Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie. (Opublikowano przez Rz. Sen. 9 Grudnia 1837 roku.)

— Rządzący Senat na ogólnem Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, słuchali przedłożone przez Pana Radcę Taynego, Ministra Sprawiedliwości i Kawalera Dymitra Wasilewicza *Daszkowa*, dla należytego wypełnienia, Najwyżey utwierdzoney Opinii Rady Państwa, w brzmieniu następującem: Rada Państwa, na Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii i na Ogólnem Zebraniu, rozpatrzuwszy przedłożenie Rządzące-

номіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Правительствующаго Сената Общаго первыхъ трехъ Департаментовъ Собранія, о воспрещеніи торговцамъ въ лавкахъ, мелочныхъ лавочкахъ и на ярмаркахъ продавать восковыя свѣчи счетомъ и въ разницу въ количествѣ менѣе 20 фунтовъ, и признавая заключеніе Правительствующаго Сената правильнымъ, *положилъ*: докладъ его утвердить. На подлинномъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество восполновавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по дѣлу о воспрещеніи торговцамъ въ лавкахъ, мелочныхъ лавочкахъ и на ярмаркахъ продавать восковыя свѣчи счетомъ и въ разницу въ количествѣ менѣе 20 фунтовъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. *За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта Графъ Литта.* 26 Октября 1837. И справку, что по вышеозначенному предмету, поступившему на разсмотрѣніе изъ 1 Департамента Сената на основаніи 471 статьи I-го тома Свода Законовъ, заключеніе Общаго Сената Собранія состояло въ слѣдующемъ: что хотя съ одной стороны силою 68, 69 и 77 й, статей Свода Уставовъ и Учрежденій торговыхъ (т. XI) купцамъ всѣхъ гильдій дозволено въ городахъ и уѣздахъ производить различный торгъ товарами всякаго рода; а по статьямъ 209 и 250 того же Свода предоставлена свобода торговли на ярмаркахъ всѣмъ состояніямъ безъ различія; но съ другой стороны Высочайше утвержденнымъ 28 Августа 1808 года докладомъ Коммиссіи Духовныхъ Училищъ, продажа церковныхъ свѣчъ въ разницу, счетомъ или въсомъ менѣе двадцати фунтовъ, предоставлена единственно церквамъ въ ихъ пользу, на особо изложенныхъ основаніяхъ, и сего исключительнаго права церкви на различную продажу свѣчъ, вышеупомянутыя статьи Свода Законовъ не отмѣняютъ. По симъ уваженіямъ Общее Сената Собраніе, согласно съ заключеніемъ Святейшаго Правительствующаго Синода, Синодальнаго Оберъ-Прокурора, Гг. Министровъ Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ и 1 Департамента Правительствующаго Сената, опредѣляетъ: въ поясненіи 68, 69, 77, 209 и 250 статей Свода Уставовъ и Учрежденій торговыхъ, постановить, что право на продажу церковныхъ свѣчъ въ разницу счетомъ или въсомъ менѣе двадцати фунтовъ въ городахъ и на ярмаркахъ, принадлежащее по закону 1808 года исключительно церквамъ, остается неприкосновеннымъ. (Оп. Пр. Сен. Декабря 10 дня 1837 года.)

— Государственный Совѣтъ въ соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о содержаніи въ Виленской Медико-Хирургической Академіи вмѣсто 20 казенныхъ Ветеринарныхъ воспитанниковъ втораго разряда, 16 перваго разряда; — и не находя и съ своей стороны препятствія допустить представляемую мѣру, *положилъ*: согласно предположенію Президента Виленской Медико-Хирургической Академіи и Министра Внутреннихъ Дѣлъ, второй разрядъ Ветеринарныхъ учениковъ оставить въ сей Академіи только для вольнослушателей; сумму же, опредѣленную по штату на содержаніе 20 казенныхъ Ветеринарныхъ воспитанниковъ, сего разряда, считая въ годъ по 400 рублей на каждаго, всего 8,000 рублей, употребить на содержаніе сверхъ положенныхъ уже по штату, еще 16 Ветеринарныхъ воспитанниковъ перваго разряда, считая по 500 рублей на каждаго, съ тѣмъ, чтобы въ сіи воспитанники, согласно Уставу принимаемы были по экзамену, кончившіе курсъ наукъ въ Гимназіяхъ, а за недостаткомъ ихъ кончившіе полный курсъ въ Уѣздныхъ Училищахъ. (Оп. Пр. Сен. Декабря 11 дня 1837 года.) (С. В.)

Объ открытіи Комитета для разбора и призрѣнія нищихъ.

Государь Императоръ, обращая Всемилюстивѣйшее, чадолубивое и сострадательное Высочайшее Свое вниманіе на бѣдствующихъ въ сей столицѣ нищихъ разнаго званія престарѣлыхъ, дряхлыхъ, калекъ, лишенныхъ приюта и средствъ къ своему содержанію, — Высочайше повелѣлъ соизволилъ, согласно мнѣнію Государственнаго Совѣта, учредить подъ непосредственнымъ распоряженіемъ Генераль-Адъютанта Князя Висліа Сергѣевича Трубецкаго, особый Комитетъ, для призрѣнія сихъ несчастныхъ, для разбора ихъ отъ бродягъ и праздношатающихся, которые, недостойно пользуясь общимъ состраданіемъ, употребляютъ во зло оказываемое имъ пособіе, — и вообще для изысканія способовъ къ искорененію нищенства въ С. Петербургѣ.

Комитетъ сей, на основаніи Высочайше данныхъ ему въ руководство Правиль, составляютъ назначенные по Высочайшему повелѣнію: Вице-Президентъ

го Сенату Огólnego pierwszych trzech D partamentów Zebrańia, o zabronieniu handlarzom w sklepach, małych kramach i na jarmarkach, sprzedawać świece woskowe na liczbę i cząstkowie w ilości mniej 20-tu funtów, i uznając wniosek Rządzącego Senatu za zgodny z prawidłami, *postanowiła*: przełożenie jego utwierdzić. Na autentyku opinii napisano: Jego Cesarska Mość nastąpiła Opinią na Ogólnem zebrańiu Rady Państwa w rzeczy o zabronieniu handlarzom w sklepach, małych kramach i na jarmarkach sprzedawać świece woskowe na liczbę i cząstkowie w ilości mniej 20-ta funtów, Naywyżey utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. *Za Prezydentu Rady Państwa Hrabia Litta.* 26 go Października 1837 r. I sprawy, że w wyżej wymienionym przedmiocie, weszłym na rozpatrzenie z 1 go Departamentu Senatu na osnovie 471 artykułu 1-go Tomu Połączenia Praw, wniosek Ogólnego Zebrańia Senatu zawierał się w tém, co następuje, iż, chociaż z jednej strony mocą 68, 69 i 77-go artykułów Połączenia Ustaw i Urzędzeń handlowych (T. XI), kupcom wszystkich gild dozwolono w miastach i powiatach prowadzić cząstkowy handel wszelkimi towarami; a podług artykułów 209 i 250 tegoż Połączenia dana jest wolność handlu na jarmarkach wszystkim bez różnicy stanom; ale z drugiej strony Naywyżey utwierdzonem 28-go Sierpnia 1808 roku przełożeniem Kommissyi Skót Duchownych, predaż świec cerkiewnych cząstkowie na liczbę lub wagę mniej jak dwadzieście funtów, zostawiona jest jedynie cerkwiom na ich dochod; na osobno opisanych zasadach, i tego wyłącznego prawa dla cerkwi czątkowego sprzedawania świec, wyżej wzmiankowane artykuły Połączenia Praw nie odmieniają. Dla tych uwag Ogólnego Zebrańia Senatu, zgodnie z wnioskiem Najswiętszego Rządzącego Synodu, Synodalnego Ober-Prokurora, PP. Ministrów Skarbu i Spraw Wewnętrznych, tudzież 1-go Departamentu Rządzącego Senatu, postanawia: na objaśnienie 68, 69, 77, 209 i 250 artykułów Połączenia Ustaw i Urzędzeń handlowych, postanowić, że prawo sprzedawania świec cerkiewnych cząstkowie na liczbę albo na wagę mniej dwudziestu funtów w miastach i na jarmarkach, należące podług prawa 1808 roku wyłącznie do cerkwi, pozostaje nietykalnem. (Opubl. przez Rządzący Senat 10-go Grudnia 1837-go roku).

— Rada Państwa na Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii i na Ogólnem Zebrańiu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o utrzymaniu w Wileńskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii zamiast 20-tu skarbowych uczniów weterynaryi drugiego rzędu, 16-tu pierwszego rzędu, — i nie znajdując ze swojej strony przeszkody na dozwolenie podanego śródka, *postanowiła*: zgodnie z podaniem Prezydenta Wileńskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii i Ministra Spraw Wewnętrznych, drugi rząd uczniów weterynaryi zostawić w tej Akademii — tylko dla wolnych słuchaczy; sumę zaś, wyznaczoną etatem na utrzymanie 20-tu skarbowych uczniów weterynaryi tego rzędu, kładąc na rok po 400 rubli na każdego, w ogóle 8000 rubli, używać na utrzymanie oprócz ustanowionych już etatem, jeszcze 16 skarbowych uczniów Weterynaryi pierwszego rzędu, licząc po 500 rubli na każdego, z zastrzeżeniem, ażeby do liczby tych uczniów podług Ustawy przyjmowali byli przez examina ci tylko, którzy ukończyli kurs nauk w Gimnazyach, a w ich niedostatku, tacy, którzy ukończyli zupełny kurs w Szkolach Powiatowych. (Opublikowano przez Rządzący Senat 11 Grudnia 1837 roku).

O otwarciu Komitetu dla rozbioru i opatrzenia ubogich.

Cesarz Jego Mość, zwracając Najmilszą i Najwyższą Swą uwagę na nieszczęśliwych w tej stolicy ubogich różnego stanu, starych, zgrzybiałych, kalek, pozbawionych przytułku i środków do utrzymania siebie, — Naywyżey rozkazał raczył, zgodnie z opinią Rady Państwa, złożyć pod bezpośredniem rozporządzeniem Jenerał-Adjutanta Xięcia Bazylego Siergiejewicza Trubeckiego, osobny Komitet, dla opatrzenia tych nieszczęśliwych, dla odróżnienia ich od włóczęg i próżniaków którzy niegodziwie korzystając z powszechnej litości, używają na złe świadczonych im wsparcia, — i w ogólności dla obmyślenia sposobow do wykorzenienia żebractwa w S. Petersburgu.

Комитетъ ten, на основаніи Naywyżey danych mu къ przewodnictwу правиделъ, składają naznaczeni z Naywyższego rozkazu: Vice-Prezydent Senator Hrabia A.

Сенаторъ Графъ Александръ Ивановичъ *Апраксинъ* и Члены Дѣйствительныя Статскіе Совѣтники: Двора Его Императорскаго Величества Камергеръ Г. Г. *Бибиковъ*, Д. П. *Познякъ*, Председатель С. Петербургской Палаты Гражданскаго Суда 1-го Департамента В. П. *Никитинъ*, Полковникъ Князь Н. Ш. *Дондуковъ Корсаковъ*, Священникъ церкви Тюремнаго Замка Андрей *Эвенховъ*, Коммерціи Совѣтникъ К. И. *Новиковъ*, купецъ 1-й гильдіи В. Г. *Жуковъ* и Почетный Гражданинъ А. С. *Сергѣевъ*.

Комитетъ, открывъ свои засѣданія 2-го числа мѣсяца Ноября и приступивъ къ дѣйствованію, увидѣлъ необходимость приготовить въ возможной скорости особое помѣщеніе для присылаемыхъ Полиціею нищихъ обоего пола. На сей предметъ немедленно пожертвовали: Президентъ Комитета Князь *Трубецкой* ежегодно 200 р., Члены: Камергеръ *Бибиковъ* ежегодно 1,000 р., и единовременно: Князь *Дондуковъ-Корсаковъ* 1,000 р. и *Жуковъ* 11,000 руб. ассигнаціями. — *Новиковъ* же принялъ на свой счетъ постройку постелей, белья, платья и обуви, заведеніе во всѣхъ церквахъ Столицы кружекъ для собранія подаваній, устройство мебели и всего нужнаго для присутственной комнаты Комитета и Канцеляріи его и другихъ хозяйственныхъ заведеній. — Къ чувствительному сожалѣнію неожиданная смерть Члена Комитета А. С. *Сергѣева* прекратила усердія его въ пользу нищихъ предположенія.

Вспомогающему столь ревностнымъ содѣйствіемъ своимъ Членомъ, Комитетъ для засѣданій своихъ и для помѣщенія нищихъ обоего пола, напавъ въ большой Коломнѣ (3-й Адмиралтейской части во 2-мъ кварталѣ) известный домъ покойнаго Митрополита Католическихъ церквей Сестрѣнцевича-Богуса.

Въ высокаторжественный и всерадостный для Россіи день Тезоименства Государя Императора, 6-го сего Декабря, въ семь домѣ совершенно было въ присутствіи Президента Комитета Князя *Трубецкаго*, Вице-Президента Графа *Апраксина* и всѣхъ Членовъ молебствіе о здравіи Его Императорскаго Величества и всего Августѣйшаго Его Дома и, по окропленіи Святою водою всѣхъ комнатъ, водворены на первый разъ 200 человекъ, присланныхъ Полиціею нищихъ обоего пола. Членъ Комитета Священникъ *Эвенховъ*, совершавшій молебствіе, произнесъ при семъ случаѣ краткую, простую, но сильную и убѣдительную своими истинами рѣчь въ наставленіе нищамъ.

Такимъ образомъ по волѣ Государя Императора положено первое основаніе новому заведенію для призрѣнія безпріютныхъ и бѣдствующихъ такихъ нищихъ, коимъ счастье и самая природа отказали уже въ способахъ существованія, и для коихъ единственныя къ тому средства и послѣднее въ семь мѣръ надежду остались милосердіе Монарха и состраданіе ближнихъ.

Комитетъ, объявляя о своемъ учрежденіи и священной цѣли, Высочайше ему предназначенной, обращается къ сострадательнымъ людямъ всѣхъ сословій и проситъ ихъ содѣйствовать ему посильными своими пожертвованіями для совершенія великаго, богоугоднаго и общепользнаго дѣла; пособить истинно страдающему человечеству и освободить общество отъ бродягъ и праздношатающихся, недостойно пользующихся состраданіемъ и пособіемъ людей добродѣтельныхъ.

Пріятно сердцу и утѣшительно для души всякаго сострадательнаго человека сдѣлать пособіе бѣдствующему своему ближнему, просящему о помощи; но ежедневный опытъ удостовѣрить можетъ въ томъ, что эти то пособія были, хотя невинно, но дѣйствительно и истинною причиною бѣдности просящаго. Легкій способъ полученія подаванія и увѣренность всегда и вездѣ найти его, раждаютъ беззаботливость и нерадѣніе о средствахъ своего существованія; подаванія и милостыня, достаемыя столь легко, безъ труда и усилій, не имѣя настоящей цѣны въ глазахъ просящаго, столь же легко и часто безразсудно издерживаются ими на предметы роскоши и разврата.

Комитетъ принимаетъ на себя священную обязанность быть посредникомъ между нищими и людьми сострадательными, подающими имъ милостыню, и строго блюсти, чтобы подаванія ихъ достигали прямо, богоугодной своей цѣли: облегчить страдающее въ бѣдствіяхъ человечество.

По чему Комитетъ съ признательностію будетъ принимать всякаго рода пожертвованія и подаванія: деньгами, вещами для одѣянія, съѣстными припасами и проч. какъ милостыню для нищихъ. Подаванія сии принимаются въ помѣщеніи Домѣ призрѣнія нищихъ (въ большой Коломнѣ) во всякое время дня

Alexander Iwanowicz *Apraksin* i Członkowie Rzeczywistej Rady Stanu: Szambelan Dworu Jego Cesarskiej Mości G. G. *Bibikow*, D. P. *Pozniak*, Prezydent S. Petersburgskiej Izby Cywilnego Sądu 1-go Departamentu B. P. *Nikitin*, Półkownik Xiążę N. G. *Dondukow-Korsakow*, Kapelan Zamku Turemnego Andrzej *Ewenchów*, Radzca Handlowy K. J. *Nowikow*, kupiec 1-ey gildy B. G. *Żukow* i Poczetny Hrażdzanin A. S. *Siergiejew*.

Комитетъ, rozpoczęwszy swe posiedzenia dnia 2-go zeszłego Listopada i prystąpiwszy do działania, uczynił konieczność przygotowania, jak można przędzey, osobnego miejsca dla przysyłanych przez Policją ubogich płci obojey. Na ten przedmiot niezwłocznie ofiarowali: Prezydent Komitetu Xiążę *Trubecki* corocznie 200 r., Członkowie: Szambelan *Bibikow* corocznie 1,000 r., i jednorazowie: Xiążę *Dondukow Korsakow* 1,000 rub. i *Żukow* 11,000 rubli assygnacyami. — *Nowikow* przyjął na siebie sprawienie pościeli, bielizny, odzieni i obowią, zaprowadzenie we wszystkich kościołach stolicy skarbonek do zbierania jałmużny, spórządzenie mebli i wszystkiego, co będzie potrzebnem do lzby posiedzeń Komitetu, jego kancelaryi i innych potrzeb gospodarskich. — Z boleśnym żalem śmierć niespodziana Członka Komitetu A. S. *Siergiejewa* przerwała gorliwe jego na rzecz ubogich zamiary.

Wspierany tak gorliwym dopomaganiem swych Członków, Komitet dla swych posiedzeń i dla pomieszczenia ubogich płci obojey, najął na wielkiej Kolonie (w 4-ty części admiralicyjney w 2-m kwartale) znajomy dom ś. p. Metropolity kościołów Katolickich Siostrzeńciewicza-Bohusza.

W dniu wielkiej uroczystości i dla Rosyan naderodniejszym Wysokich Imieniu Cesarza Jego Mości, 6-go Grudnia, w domu tym odprawione były w obecności Prezydenta Komitetu Xięcia *Trubeckiego*, Wice Prezydenta Hrabiego *Apraksina* i wszystkich Członków, modły za zdrowie Jego Cesarskiej Mości i całego Najjaśniejszego Jego Domu i po odbytem pokropieniu wodą święconą wszystkich pokojow, wprowadzono na mieszkanie początkowie 200 osób, przez policją przysłanych ubogich płci obojey. Członek Komitetu Xiążę *Ewenchow*, który odprawiał modły, miał przy tej okoliczności krótką, prostą, ale mocną i przekonującą swemi prawdami mowę, służącą za naukę ubogim.

Tym sposobem z woli Cesarza Jego Mości dano pierwszą osnowę nowemu zakładowi dla opatrzenia niemających przytułku i w nędzy zostających tych ubogich, którym los i sama natura odmówiła już środków do utrzymania życia, i dla których jedynym do tego środkiem i ostatnią na tym świecie nadzieją, pozostały miłosierdzie Mонарчу i litość bliźnich.

Комитетъ, подając do powszechney wiadomości o swém ustanowieniu i świętym celu, Nawyżey mu wskazanym, odwołuje się do osób litościwych wszystkich stanow i uprasza dopomagać mu zasiłkowemi swemi ofiarami do wykonania wielkiego, miłosiernego i powszechnie użytecznego dzieła: pomagać prawdziwie cierpiącey ludzkości i uwolnić publiczność od wścogę i próżniaków, niegodnie użytkujących z litości i wsparcia ludzi dobroczynnych.

Przyjemną jest rzeczą dla serca i pocieszającą dla duszy każdego litościwego człowieka, dać pomoc nieszczęśliwemu swemu bliźniemu, żebrzą emu wsparcia; ale codzienne doświadczenia mogą o tém przekonać, że te właśnie wspomżenia były, chociaż niewinną, ale rzeczywistą i prawdziwą przyczyną ubóstwa żebrzącego. Łatwy sposób dostania jałmużny i pewność, że wszędzie i zawsze ją znajdzie, rodzą niestaranność i niedbalstwo o środki swojego utrzymania się; jałmużna, tak łatwo otrzymywana, niemając rzecz wistey wartości w oczach prosiącego, równie łatwo, a często i nierozsądnie bywa przez nich marnotrawioną na zbytek i swawolę.

Комитетъ бѣрзе на siebie святы обowiązek быдъ посредникомъ между ubogimi a ludźmi litościwymi, dającymi im jałmużnę i pilnie przestrzegac, ażeby jałmużna obracana była prosto na cał swój Bogu miły: ulżyć cierpiącey w nieszczęściu ludzkości.

Комитетъ прето з wdzięcznością бѣдзе przyjmował wszelkie ofiary: w pieniądzach, odzieży, żywności i t. d., jako jałmużnę dla ubogich. Jałmużny te przyjmują się w pomienionym domu przytułku ubogich (na Wielkiej Kolonie) w każdej porze dnia przez Podskarbnego Komitetu, Radzcę Dworu *Nikołaja Piotrowicza Kłokozę*.

Казначеемъ Комитета Надворнымъ Совѣтникомъ Николаемъ Петровичемъ *Клоказевымъ*, съ записаніемъ въ книгу. Для не желающихъ по Христіанской скромности открывать своего имени, устроены при входѣ въ домъ кружки, въ которыя могутъ они опустить свои подаванія, сами, не имевуя себя, или внести въ книгу свои пожертвованія.

Располагающіе сдѣлать для призрѣнія нищихъ и для пособія имъ значительныя денежныя пожертвованія, или другія какія приношенія, могутъ съ просьбами своими о томъ относиться къ Президенту Общества Попечительнаго о тюрьмахъ Генералъ-Адъютанту Князю Василію Сергѣевичу *Трубецкому*. Дѣля распоряженіе о принятіи такого рода пожертвованій, Князь *Трубецкой* принимаетъ на себя пріятную обязанность, на осованіи § 34. пун. 3-го, Высочайше данныхъ правилъ, доводить до Высочайшаго Его Императорскаго Величества свѣдѣнія о такихъ благотворительныхъ людяхъ и ходатайствовать о Монаршемъ возрѣніи и Всемилоствѣйшемъ ихъ награжденіи.

Пожертвованія всякаго рода могутъ также быть дѣлаемы и чрезъ посредство Гг. Членовъ Комитета, кои снабжены на сей предметъ особыми книжками. (Спб. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 4-го Января.

Съ нѣкотораго времени здѣшній Англ. Посланникъ Лордъ Вилліамъ *Росселъ* устроилъ здѣсь курьерскую станцію для депешей отправляемыхъ изъ Лондона въ Петербургъ. Доставляемая сюда депеши прибывающими на пароходѣ въ Гамбургъ или чрезъ Роттердамъ, курьерами, принимаетъ теперь одинъ Офицеръ состоявшій прежде въ Ганноверской службѣ, который тотчасъ отправляетъ оныя въ Петербургъ.

— Изъ Кобленца отъ 27-го ч. пр. м. увѣдомляютъ, что отъ безпрестаннаго дождя, тамошнія воды все болѣе возвышались. Рейнь 26 ч. стоялъ на 17 футовъ и 2 дюйма вышины. Мозель и Ланъ выступили изъ береговъ. (С. С.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 30-го Декабря.

Изъ рѣчи Короля произнесенной 18 ч. с. м., два только мѣста кажется обращаютъ особенное вниманіе, именно, явное признаніе права предоставленнаго Испанской Королевѣ и объявленіе себя въ пользу такъ названной смирительной политики.

— Сегодня на биржѣ съ нѣкоторымъ увѣреніемъ говорили о перемѣнѣ Минаистровъ, съ замѣчаніемъ, что удалятся Гг. *Монталиве*, *Сальванди* и *Мартенъ*.

— *Bon Sens* утверждаетъ, что многіе Французскіе охотники дали себѣ слово спѣшить на помощь Канадійцамъ на собственное иждивеніе.

— Г. *Дюпенъ* въ рѣчи своей произнесенной при принятіи должности Президента Палаты Депутатовъ сказалъ между прочимъ: „Нынѣшняя Палата будетъ консервативною въ такомъ духѣ, что не дозволитъ возставать партіямъ которыя осмѣваютъ законы и порядокъ; консервативною въ томъ особенно отношеніи, что будетъ въ состояніи согласно съ своею обязанностію и достоинствомъ, представлять желанія Государства. Она будетъ стараться имѣть непоколебимую волю въ томъ, что ей предоставлено законами, никогда не нарушая оныхъ; уничтожать всякого рода попытки, къ преобразованію точныхъ основаній нашего репрезентационнаго правленія; она приметъ для себя правиломъ: *удерживать и держать въ огражденіи*.“

— Увѣдомляютъ изъ Байонны, что прибыли туда агенты *Донъ-Карлоса* для покупки свинца и сукна. Они предлагаютъ половину наличными и за остальную часть восьми процентныя ассигнаціи *Донъ-Карлоса*, на что однако не соглашаются тамошніе купцы. — По причинѣ строгаго запрещенія вывоза, объявленнаго теперь Французскимъ Правительствомъ и дозволеннаго только въ мѣстахъ осажденныхъ Христіанскими, премія въвозныхъ пошлинъ возвысилась болѣе, нежели на 10 проц. — Нѣкоторые особы бывшія какъ слышно въ Амуррио, утверждаютъ, будто *Донъ-Карлосъ* опять обласкалъ Генерала *Виллареала*. Онъ хочетъ ввѣрить ему главную команду надъ всѣмъ своимъ войскомъ въ Наваррѣ и въ Бискайскихъ провинціяхъ, на время своего отсутствія.

— *Messenger* сообщаетъ: „Эскадра Адмирала *Галлуа* все еще стоитъ при Смирнѣ на якорѣ, и кажется хочетъ провести зиму въ сихъ водахъ. Порты не можетъ скрыть своего, по сему случаю, неудовольствія; она приказала спросить Адмирала *Руссена*

wa, зъ записаніемъ до книги. Для не желающихъ зъ скромности христіанскіей оswiadczać своего назвиска, przybite są przy weyściu do domu skarbonki, do których mogą wrzucać swe jałmużny sami, nie wymieniając siebie, albo zapisywać do księgi swe ofiary.“

Члѣцы учиниць для przytułku ubogich i dla ich wsparcia znaczne pieniężne, albo inne jakie ofiary, mogą o swych żądaniach udawać się do Prezydenta Towarzystwa Opieki więzień, Jenerał-Adjutanta Xięcia Bazylego Siergiejewicza *Trubeckiego*. Czyniąc rozporządzenie o przyjęciu takiego rodzaju ofiar, Xięże *Trubecki* przyymuje na siebie przyjemny obowiązek, na osnowie § 34 punktu 3, Naywyżey danych prawideł, doprowadzać do Naywyższej CESARZA Jego Mości wiadomości o takichъ добродѣтельныхъ osobach i starać się o MONARZSZE weyrzenie i Naymiłościwszą dla nich nagrodę.

Wszelkie ofiary mogą także bydź czynione i przez pośrednictwo PP. Członków Komitetu, którzy są opatrzeni na ten przedmiot osobnemi ksiązkami. (G. S. P.)

WІADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, dnia 4 Stycznia.

Od niejakiego tu czasu urządził tutejszy Poseł Angielski Lord *William Russel*, stacją gońców dla depeszy, posyłanych z Londynu do Petersburga. Depesze, przywożone tu przez przybywających statkiem parowym do Hamburga lub przez Rotterdam gońców, odbiera teraz pewien oficer, dawniey w służbie hannowerskiej zostający, który je natychmiast do Petersburga wysyła.

— Z Kobleneyi donoszą pod d. 27 z. m., że z powodu nieustającego deszczu, wody tamtejsze przybierać nie przestawały. Ren d. 26, miał wysokości stóp 17 i 2 cale. Mozela i Lahn wystąpiły z łożysk. (G. C.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 30 Grudnia.

Z mowy Królewskiej, mianey w dniu 18 b. m., dwa tylko ustępy zdają się na szczególniejszą zasługiwać uwagę, to jest: przyznanie wyraźne prawa, służącego Królowej Hiszpańskiej, i oswiadczenie się za tak zwaną polityką pojednania.

— Na dzisiejszey giełdzie mówiono dosyć mocno o zmianie Ministrów; z wnioskiem, że wyudą PP. *Montalivet*, *Salvandy* i *Martin*.

— *Bon Sens* zapewnia, iż dużo ochotników francuzskich dało sobie słowo, śpieszyć na pomoc Kanadyjczykom i to o własnym koszcie.

— Wmowie swojej, mianey przy objęciu obowiązków Prezesa Izby Deputowanych, powiedział P. *Dupin* między innemi: „Teraźniejsza Izba będzie zachowawczą (*conservative*) w takim duchu, że nie pozwoli, ażeby powstawały fakcye, nagrawające się z praw i porządku; zachowawczą w tym szczególniey względzie, że będzie umiała zgodnie z obowiązkiem i godnością swoją, wykladać życzenia kraju. Staraniem jej będzie, mieć stanowczą wolę wtém, co jej z prawasłuży, nigdy go nieprzekraczając; niweczyć wszelkie kroki wsteczne lub uboczne, dążące do przekształcenia istotnych zasad naszego rządu reprezentacyjnego; weźmie sobie za godło: *utrzymywać i na wodzy trzytać*.“

— Donoszą z Bajonny, że tam przybyli ajenci *D. Carlota* dla kupienia otowiu i sукна. Ofiarują oni w połowie gotowizną, a na resztę ośmioprocentowe bony *Don Carlota*; na co jednak kupcy tamteysi nie przystają. — Z powodu surowych zakazów względem wywozu, ze strony władz francuzkich teraz wydanych, a dozwalających przeprawę w tych tylko punktach, które są przez Krystynistów osadzone, podniosły się premia assekuracyu wywozowych przeszło o 10 prot. — Niektóre osoby, o których mówią, że były w Amurrio, zapewniają, iż jakoby *D. Carlos* przywrócił znówu Jenerała *Villaréal* do łaski. Chce on powierzyć mugłowne dowództwo nad całym wojskiem swoim w Nawarrze i w prowincyach Biskayskich, przez czas nieobecności tam swojej.

— W *Messenger* czytamy: „Eskadra Admirala *Gallois* stoi jeszcze na kotwicy pod Sмирną i zdaje się chcieć na tych wodach przepędzić zimę. Porta nie może ukryć zjad swojego nieukontentowania. Zapytywała nawet Admirala *Roussin*: w jakim celu fletta Francuzka w tak spóźnio-

съ какимъ намѣреніемъ Французскій флотъ въ столь позднее время года остается въ Архипелагѣ? Посланныкъ нашъ отвѣчалъ на то, что Адмиралъ *Галлуа* не по собственной волѣ остается въ сихъ водахъ и что пребываніе его тамъ не отъ него, но отъ обстоятельства зависитъ. Результатъ всего есть тотъ, что Французскій флотъ еще не такъ скоро удалится, и что онъ кажется имѣть порученіе, наблюдать за всеми движеніями Турецкаго флота.“ (A.P.S.Z.)

31-го Декабря.

Всѣ 9 бюръ Палаты Депутатовъ назначили уже изъ среди себя членовъ для адрессъ-комиссіи а именно изъ 1-го, *Боасси д'Англа*; изъ 2, *Берини*; изъ 3 *Жакелину*; изъ 4 *Дюфора*; изъ 5, *Пасси*; изъ 6, *Этиенн*; изъ 7, *Бернарда*; изъ 8, *Дебеллейма*; изъ 9, *Ст. Маркъ-Жирардена*. Г. *Дюпенъ*, какъ Президентъ Палаты Депутатовъ, по должности своей членомъ адрессъ-комиссіи. Составъ сей былъ удовлетворителенъ для всѣхъ партій.

— Слышно навѣрное, что приказанія данныя войску для приближенія къ сѣверной границѣ, уничтожены.

— Генералъ *Бюжо* прибылъ въ Эксиделль и торжественно принятъ былъ большею частію тамошнихъ жителей. Король пожаловалъ его большимъ крестомъ Почетнаго Легіона.

— Съ Испанскихъ границъ увѣдомляютъ отъ 26-го ч. с. м., что одна изъ Карлистскихъ экспедицій наряженная въ Вискайскихъ провинціяхъ по возвращеніи *Донъ-Карлоса*, перешла за Эбро по направленію къ Кастиліи. Войско *Донъ-Карлоса* будто получило новое оружіе и новые мундиры. — Генералъ *Эспартеро* 23 ч. прибылъ въ Мадридъ.

Марсель, 18-го Декабря.

Число пассажировъ отправляющихся въ Африку, все дѣлается значительнѣе здѣсь и въ Тулонѣ. На пароходѣ *Караванъ*, который намѣренъ былъ отправиться сегодня изъ сего послѣдняго порта, находилось 150 пассажировъ. Къ числу сихъ путешественниковъ должно присовокупить болѣе двадцати Сестръ Милосердія (изъ Тернскаго департамента), которыя въ скромной своей одеждѣ состоящей изъ чернаго платья и бѣлаго покрывала, рѣшились переплыть море, чтобы поспѣшить на помощь больнымъ своимъ соотечественникамъ. (G. C.)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, 29-го Декабря.

Вчера утромъ на самомъ берегу Темзы въ корабельной верфи при улицѣ Тулей, возникъ огромный пожаръ, каковаго давно непоминать въ Лондонѣ. Кромѣ обширнаго зданія, въ которомъ были значительные запасы терпентины и хлѣба, сгорѣло также нѣсколько кораблей. Всякое спасеніе было бесполезно. Юго-западный вѣтеръ направлялъ пламя къ четыремъ кораблямъ, изъ коихъ два нагружены были хлѣбомъ, а одинъ посылъ масломъ; ко всѣмъ пробрался огонь. Въ 7 час. рѣка, въ которую плыло горящее масло, представляла необыкновенный видъ, ибо по ея поверхности быстро носилось пламя отъ терпентины и масла, между тѣмъ какъ огненные столбы подобнаго жжара въ магазинѣ, отъ горящаго тамъ спирта, возносились до облаковъ. Пожаръ произошелъ въ складномъ мѣстѣ терпентины и масла въ 4 часа утра, гдѣ укладывали бочки при свѣчахъ. Одна бочка внезапно лопнула и тотчасъ возникъ столь сильный огонь, что работники едва успѣли уйти, а спасеніе сдѣлалось невозможнымъ.

— Въ то время, когда правительственныя газеты издаваемые въ Канадѣ, а за ними здѣшніе журналы представляютъ намъ положеніе воднующихся весьма невыгоднымъ, такъ какъ между ними господствуетъ несогласіе и многіе изъ вооруженныхъ возвратились уже въ дома; совершенно другое пишутъ Сѣверо-Американскія газеты а даже выходящія въ Монреаль сказываютъ, что *Пепино* и *О'Коллаганъ* имѣютъ до 6,000 вооруженныхъ чел. 20 Ноября вывѣшенъ трѣхдѣятный штандартъ въ Бель-Ривьерѣ, гдѣ толпами собираются вокругъ него вооруженные Французы. Въ Акадіи также собрался было значительный корпусъ. Многія лоялистскія фамиліи, т. е. приверженныя Правительству, скрылись въ Монреаль, гдѣ однако небезопасно. Весь городъ окруженъ барьерами, такъ, что только 4 главныхъ выѣзда оставлены свободными. Волненіе между жителями обѣихъ партій очень велико. Тѣ изъ нихъ, которые Англійскаго происхожденія, вооружаются; въ Квебекѣ считали ихъ уже болѣе 1,000. Шотландцы изъ Гленгари, числомъ до 2,000, предложили Правительству свою службу; подобно сдѣлали также радикалы изъ Верхней Канады; между тѣмъ среди мятежническихъ начальниковъ видны Англійскія прозванія, какъ напр. *О'Коллаганъ*. Съ одной стороны да-

ней поре року pozostaje na Archipelagu? Poseł nasz odpowiedział na to, że Admirał *Gallois* nie z własnej woli pozostaje na tych wodach, i że pobyt jego tam zależy nie od niego, lecz od okoliczności. Wypadek z tego wszystkiego jest, że flotta Francuzka nie tak się jeszcze prędko oddali, i że musi podobno mieć polecenie, uważania wszystkich poruszeń floty Turckiej.“

(A.P.S.Z.)

Дня 31.

Wszystkie 9 biur Izby Deputowanych, wyznaczyły już członków z grona swego do komisji adresowej, a mianowicie: z 1-szego, *Boissy d'Anglas*; z 2, *Berigny*; z 3, *Jacqueminot*; z 4, *Dufaure*; z 5, *Passy*; z 6, *Etienne*, z 7, *Bernard*; z 8, *Debelteyme*; z 9, *St. Marc-Girardin*. Pan *Dupin*, jako Prezes Izby Deputowanych, z urzędu jest członkiem komisji adresowej. Skład powyższy zadowolił wszystkie stronnictwa.

— Słychać za rzec pewną, że rozkazy, wydane wojsku względem zbliżenia się ku granicy północnej, zostały cofnięte.

— Jenerał *Bugeaud* przybył do Excideuill i był przyjmowany uroczystie przez większą część mieszkańców tamtejszych. Król ozdobił go wielkim krzyżem Legii honorowej.

— Od granicy hiszpańskiej donoszą pod d. 26 b. m., że jedna z wypraw Karolistowskich, po powrocie *D. Carlota* w prowincjach biskajskich, przygotowana przeprawiała się za Ebr, w kierunku do Kastylji. Żołnierze *D. Carlota* mieli otrzymać nową broń i nowe mundury. — Jenerał *Esparterro*, stanął dnia 22 w Madrycie.

Марсыля, 18 Грудня.

Natłok podróźnych, udających się do Afryki, jest coraz większy tu i w Tulonie. Na okręcie parowym *Caravane*, który z tego ostatniego portu miał dzisiaj wypłynąć, znajdowało się 150 pasażerów. Do liczby tych podróźników, należy dodać dwadzieścia kilka Sióstr Miłosierdzia (z departamentu Tarn), które w skromnym swym stroju, składającym się z czarnej sukni i białego welonu, poświęciły się płynąć za morze, aby nieść pomoc i ratunek chorym ziomkom swoim. (G. C.)

A N G L I A.

Лондонъ, дня 29-го Грудня.

Дня вчерашнего рано на самомъ побережью Тамизы въ warsztacie okrętowym przy ulicy Tooley, wszczął się znaczny pożar, jakiego oddawna w Londynie nie pamiętają. Prócz obszernego ginachu, w którym znajdowały się znaczne zapasy terpentyny i zboża, zgorzało także kilka okrętów. Wszelki ratunek był bezużyteczny. Wiatr południowo-zachodni popędził płomień ku czterem okrętom, z których dwa miały ładunki zboża, a jeden ładunek oleju; do wszystkich dostał się ogień. O godzinie 7 przedstawiała rzeka, do której spływał palący się olej, widowisko niezwyčajne: po jej bowiem powierzchni posuwały się szybko płomień z terpentyny i oleju, gdy témczasem słupy ognia podobnegoż pożaru w magazynie, pochodzące z palącego się tam spiritusu, aż do obłoków sięgały. Pożar powstał w składach terpentyny i oleju рано o godzinie 4-tej, gdzie ładowano beczki przy świecach. Jedna z beczek pękła raptownie i natychmiast powstał ogień tak wielki, że robotnicy zaledwie uciec zdążyli, a ratunek stał się nieskutecznym.

— W chwili, kiedy gazety rządowe, wychodzące w Kanadzie, a za niemi dzienniki tutejsze, przedstawiają nam położenie wichrzycieli bardzo nieszczęśliwem, ponieważ między niemi panuje niezgoda, a wielu z uzbrojonych powróciło już do domów swoich; weśle co innego piszą znowu gazety Ameryki północnej, a nawet wychodzące w Montreal przyznają, że *Papineau* i *O'Callaghan*, mają do 6000 ludzi pod bronią. Дня 20 Листопада заткнуто трыколорową chorągiew w Belle-Rivière, gdzie uzbrojeni Francuzi, gromadami pod nią się zbierają. W Acadii zebrał się był także znaczny korpus. Dużo rodzin lojalistowskich, to jest: przychylnych rządowi, schroniło się do Montrealu, gdzie nie są bez pewnej obawy: bo całe miasto zostało opatrzone barykadami, tak, że tylko 4 główne wjazdy zostawiono otwarte. Rozjątrzenia pomiędzy mieszkańcami obu stronnictw, jest bardzo wielkie. Ci z nich, którzy są pochodzenia angielskiego, uzbrajają się; w Quebecu liczone ich już przeszło 1000. Szkoci z Glengary, których jest 2000, ofiarowali rządowi usługi swoje; uczynili to także nawet radykalisci z Wyższej-Kanady; tymczasem dają się widzieć między naczelnikami rokoszan nazwiska angielskie, jak np. *O'Collaghan*. Z jednej strony wydane zostały zalecenia, ażeby palić wioski powstańców, z drugiej zaś zagrożono śmiercią mie-

ны повелѣнія жечь деревни мятежниковъ, съ другой стороны Англійскимъ жителямъ угрожаютъ смертію. Въ Ст. Денисъ отрубили голову взятому въ плѣнъ Офицеру, и выставили на позоръ. Множество плѣнь подозрѣваемыхъ въ участіи въ мятежъ арестованы, а значительное число скрылось въ Соединенные Штаты, гдѣ набираютъ людей и покупаютъ оружіе; изъ Буттертонаена тайно перевезено 2,000 ружьевъ въ Канаду а 5,000 приготавливаютъ уже къ отправленію. Нѣкоторые изъ знатныхъ Французовъ какъ напр. Герцогъ *Влакскій* и Графъ *Толендаль* отправились изъ Нью-Йорка въ Канаду. Кажется, что *Лепино* и его приверженцы полагаются на ожидаемую помощь Соединенныхъ Штатовъ; однако нѣкоторые изъ Американскихъ журналовъ не скрываютъ, что Канадійцы не столь могущественны какъ въ 1776 году были Сѣверо-Американскіе патріоты, и посему сомнѣваются въ удачѣ ихъ предпріятія. (G. C.)

— Жур. *Scotsman* полагаетъ число Французскихъ Канадійцевъ 470,000 ч., и людей, способныхъ носить оружіе, до 100,000. „Если они“ говорить сей журналъ „нѣкоторымъ образомъ за одно будутъ дѣйствовать, то ясно, что стремленія регулярныхъ войскъ, покорить ихъ, останутся безуспѣшны. Канадійцы получаютъ значительное подкрѣпленіе изъ Соединенныхъ Штатовъ и имѣютъ благопріятнѣйшія обстоятельства зацасаться, никѣмъ не будучи наблюдаемы, оружіемъ и амунициею. (A.P.S.Z.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Haga, 20-go Декабря.

Въ засѣданіи второй Палаты Генеральныхъ Штатовъ принятъ большинствомъ 43 противу 6 голосовъ, проектъ въ отношеніи утверженія на одинъ годъ опредѣленія касательно демагогическихъ происковъ.

— Въ объясненіе обстоятельства на счетъ Люксембурга, неизлишнимъ считаемъ въ кратцѣ пояснить состояніе сего дѣла. Та часть Гринвальдской пуци близъ Луксембурга, въ которой приписываютъ себѣ равное право къ порубкѣ Голландцы и Белгійцы, составляетъ два округа на землѣ обществѣ Штейнзенъ и Нидеравенъ, лежащія въ спорномъ радіусѣ Луксембургской крѣпости. Въ 1832 и 1833 годахъ Белгійское Правительство дозволило производить порубку въ сихъ округахъ, которая взята съ публичныхъ торговъ въ Арлонъ. Часть срубленнаго дерева купили жители Луксембурга, остальное количество хозяинъ мѣдилавильнаго завода изъ Виллерюплъ во Франціи. Между тѣмъ правленіе Великаго Княжества Луксембургскаго запретило покупщикамъ дальнѣйшее право на порубку въ поманутыхъ округахъ, и когда они не обращали на то вниманія, уведомясь о томъ Сеймъ Германскаго Союза, который постановленіемъ отъ 26 Декабря 1833 запретилъ вывозъ проданнаго уже дерева въ Гринвальдскомъ лѣсу, срубленное предать въ распоряженіе правленія Великаго Княжества Луксембургскаго а гарнизону крѣпости поручилъ, чтобы для приведенія въ исполненіе сего опредѣленія, доставилъ помощь по всякому требованію. Опредѣленіе Союзнаго Сейма основывается на существѣ дѣла, что Белгійское Правительство въ частяхъ Великаго Княжества Луксембургскаго, временно имѣе осажденныхъ, управляетъ всѣми вѣтвями администраціи, казенными имѣніями, взираетъ въ пользу свою подати; но по правиламъ народныхъ правъ, не можетъ первое Правительство, не смотря на военныя осажденія края, лишаться первоначальныхъ правъ своихъ къ земской собственности, если не послѣдовало по сему дѣлу предварительнаго договора и формальнаго отказа, котораго, какъ вообще извѣстно, до сихъ поръ не было. Что касается стратегическаго радіуса или округленія Луксембургской крѣпости, въ немъ никогда не были довольны присутствіемъ Белгійскаго войска, и ни разу тамъ не было набора въ войско. Если судебная часть и полиція завистли тамъ отъ Белгійской власти, это только было терлимостію со стороны Велико-Герцогскаго Правленія, то не слѣдуетъ изъ сего, чтобы симъ представляли уже той сторонѣ исполненіе публичной власти и свободную пользу со всѣхъ правъ и доходовъ Государства. Давно уже намѣревались закрыть радіусъ крѣпости для Белгійскаго управленія. На сихъ правилахъ, тогда уже склонилось Белгійское Правленіе, въ доказательство чего, въ 1833 г. наступила остановка продажи срубленнаго дерева, воспрещаемою со стороны военнаго правленія; а даже съ сего времени, Белгійское Правленіе ограничивалось соблюденіемъ надзора, за частію спорнаго лѣса не извлекая изъ сего никакой болѣе пользы. Когда посему Сеймъ Германскаго Союза, постановленіемъ отъ 26 Сентября 1833, объявилъ, что дерево проданное въ Гринвальдскомъ округѣ не можетъ быть выво-

зскаѣмъ англійкомъ. W St. Denis ucięto głowę więtemu w niewolę oficerowi i na pal ją wbito. Mnóstwo jest aresztowanych osób, podeyrzanych o udział w buncie, a znaczna liczba innych schroniła się do krajów Stanów Zjednoczonych, gdzie werbują ludzi i broń kupują; z Buttartonnen przemyciono 2000 karabinów do Kanady, a 5000 gotują już do wysłania. Niektórzy ze znakomitszych Francuzów, jak np. Xiążę *Blacas* i Hrabia *Tolendal*, pośpieszyli z Nowego Yorku do Kanady. Zdaje się, że *Pepineau* i jego stronnicy polegają na spodziewanej pomocy Stanów Zjednoczonych; a przecięż nie tają niektóre z dzienników amerykańskich, że Kanadycczykowie nie są tak potężni, jak byli w roku 1776 patryoci w Ameryce-Północnej; wątpią przeto o szczęśliwym skutku ich przedsięwzięcia. (G. C.)

— *Dzien. Scotsman* podaje liczbę Kanadycczyków francuskich na 470,000, a ludzi zdatnych do noszenia broni na 100,000. Jeśli oni, wyraża tenże dziennik, w niejaki sposób postępować będą jednomyślnie, nie podpada wątpliwości, że usiłowania wojsk regularnych, w ich przytłumieniu, pozostaną bezskutecznymi. Kanadycczycy wielkie otrzymują wsparcie ze Stanów Zjednoczonych i mają najprzyjaźniejsze okoliczności, niepostrzeżeni opatrywać się w broń i amunicyą.

(A.P.S.Z.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Haga, dnia 20 Grudnia.

Na posiedzeniu drugiej Izby Stanów Jeneralnych, przyjęty został większością 45 głosów przeciwko 6, projekt do prawa, zatwierdzającego na rok jeden uchwałę, względem zabiegów demagogicznych.

— Dla wyjaśnienia okoliczności, tyjących się Luxemburga, nie od rzeczy będzie objaśnić pokrótce stan rzeczy, o którą idzie. Ta część lasów Grünwaldu pod Luxemburgiem, do wrębu których równe prawa przypisują sobie Hollendrzy i Belgijczycy, są to dwa okręgi na gruncie gmin Steinsen i Niderawen, położone w promieniu spornym twierdzy Luxemburga. W latach 1832 i 1833, dozwolił Rząd Belgicki ścinać drzewo w tych okręgach, które przez licytacyą w Arlon zbyte zostało. Część ściętego drzewa kupili mieszkańcy Luxemburga, resztę właściciel hamerni z Villerupl we Francyi. Témczasem Rząd Wielkiego Xięstwa Luxemburskiego wzbronil nabywcom dalszego wrębu w rzeczonych okręgach, a gdy na to nieuważali, doniesiono o tém Szymowi Związku Niemieckiego, który przez uchwałę z dnia 26 Grudnia 1833 roku, wydał zakaz wywozu sprzedanego już drzewa w lasach Grünwaldu, ścięte oddał pod dyspozycyą rządu Wielkiego Xięstwa Luxemburskiego, a zafoję twierdzy upoważnil, ażeby do utrzymania w wykonaniu tey uchwały, dała pomoc na każde o to wezwanie. Uchwała Seymu związkowego zasadza się na istocie czynu, że Rząd Belgicki w częściach Wielkiego-Xięstwa Luxemburskiego, témczasem przez się osadzonych, zarządza wszystkimi gałęziami administracyi, dobrami skarbowemi, wybiera podatki na swoją korzyść; ale według zasad prawa narodów, nie może Rząd poprzedni, pomimo wojskowego osadzenia kraju, utracić pierwsiastkowych praw swoich do własności gruntowej, jeżeli nie nastąpiło w tey mierze poprzednie ułożenie się i formalne zrzeczenie, które, jak powszechnie wiadomo, dotąd jeszcze nie przyszło do skutku. Co się tyczy strategicznego promienia czyli zaokrąglenia twierdzy Luxemburskiej, nie cierpiano w nim nigdy pobytu wojska belgickiego i zaciąg do wojska nie miał tam ani razu miejsca. Jeżeli sądownictwo i policya, były tam od administracyi belgickiej zawisłemi, było to tylko cierpieniem ze strony Rządu Wielko-Xiężęcego; nie idzie więc za tém, aby przez to przyznawano już tamtej stronie w milczeniu wykonanie publiczney władzy i wolnego użytkowania ze wszelkich praw i dochodów krajowych. Oddawna już miał być zamknięty promień twierdzy dla administracyi Belgickiej. Skutkiem tych zasad, poddał się wtenczas jeszcze Rząd Belgicki, na dowod czego, nastąpiło w r. 1833 wstrzymanie przedaży ściętego drzewa, ze strony Rządu wojskowego zaprzeczanej; a nawet ograniczała się od tego czasu administracya belgicka, na zachowaniu dozoru nad częścią lasu, w sporze będącego, nie szukając z niego żadnego dalszego użytku. Kiedy przeto Szym Związku Niemieckiego przez uchwałę z d. 26 Września 1833 roku, wyraźnie oświadczył, że drzewo sprzedane w obrębie Grünwaldu nie może być wywiezione, a drzewo już ścięte oddane zostało pod rozporządzenie Rządu Wielko-Xiężęcego; miał zatem prawo rozkazać podobnież pod d. 12 Października roku 1837, zafoję Luxemburga, aby brońta zostawiony pod jej opieką części ziemi. Aż dotąd było wszystko

зимо, а срубленное уже дерево предано въ распоряженіе Велико-Герцогскаго Правленія; то онъ былъ въ правѣ дать приказъ отъ 12 Октября 1837, Луксембургскому гарнизону, чтобы онъ защищалъ часть земли оставленной подъ его покровительствомъ. До сихъ поръ все было спокойно. Между тѣмъ неожиданно произведенная со стороны Голландіи порубка, возобновила споры. Бельгія желаетъ, чтобы и Голландія не пользовалась имъ впредь до окончательнаго разрѣшенія сего дѣла, посему отнеслись къ дипломатикѣ, которая безъ сомнѣнія въ мирномъ духѣ окончить сей предметъ. (G. C.)

Бразилія.

По донесеніямъ корреспондента *Morning Chronicle* въ Багін произведенъ мятежъ низшимъ классомъ жителей, которые соединились съ свободными Неграми и Мулаттами. 7 Ноября власти города удалены и на мѣсто ихъ наименованы новыя. Прежде подготовленные войска соединились съ мятежниками, именемъ коихъ *Донъ Жуанъ Карнейро да Силва Рега* издалъ прокламацію, поощряя къ защитѣ собственной независимости. Правительственный Президентъ Багін издалъ также прокламацію противу мятежниковъ окончивъ оную Губернаторскимъ воззваніемъ къ Правительственному войску состоящему отъ 800 до 900 чел. и къ морскимъ солдатамъ стоящаго тамъ корабля; но когда солдаты должны были выступить противу мятежниковъ, они перешли къ народу а моряки возвратились на корабль. По донесенію корреспондента, революціонное правленіе соблюдаетъ строжайшій порядокъ. *Г. Карнейро* подписавшій прокламацію наименованъ Вице-Президентомъ, а *Г. да Рожа Гальвао*, коего ожидаютъ изъ заточенія въ Сѣверную Америку, Президентомъ. (A.P.S.Z.)

Турція.

Константинополь, 6-го Декабря.

Члены дипломатическаго корпуса дѣлали визитъ новому Министру иностранныхъ дѣлъ *Решидъ-Бейу*; которому единогласно во всякомъ отношеніи приписываютъ высокое образованіе. Важно уже и то одно обстоятельство, что *Решидъ* удобно объясняется на французскомъ языкѣ, ибо это представитъ возможность Европейскимъ Посланникамъ переговаривать съ нимъ во всякъ случаѣхъ безъ помощи переводчика. Такъ какъ *Решидъ-Бей* во время пребыванія за границею, старался узнать и вникнуть въ духъ администраціи Европейскихъ странъ, притомъ выучиться ихъ политической экономіи, то должно надѣяться, что по мѣрѣ того, какъ вліяніе его у Султана будетъ увеличиваться, послѣдуютъ полезныя перемены въ Турціи, въ чемъ безъ сомнѣнія будутъ ему способствовать *Намикъ-Паша*, *Сераскиръ*, *Капитанъ-Паша* и первый Министръ *Акифъ-Паша*, такъ какъ всѣ они принадлежатъ къ числу тѣхъ Турковъ, которые чувствуютъ необходимость поставить страну свою на высшей степени устройства и образованія. (G. C.)

Америка.

Вашингтонъ, 5-го Декабря.

Сегодня открытъ конгрессъ, обыкновеннымъ годичнымъ посланіемъ Президента. Первая часть посланія касается общаго состоянія Соединенныхъ Штатовъ и отношенія ихъ къ разнымъ Европейскимъ Державамъ. Потомъ слѣдуетъ обзоръ отношеній Сѣверной Америки съ нѣкоторыми Азіатскими краями и другими частями Америки, именно съ Мексикою; остальная часть посланія посвящена внутреннимъ дѣламъ Соединенныхъ Штатовъ, особенно законамъ о финансовыхъ и банковыхъ дѣлахъ и о продажѣ общественныхъ земель. Въ отношеніи банковыхъ дѣлъ, выраженія Президента показываютъ нѣкоторое соглашеніе съ его стороны. (J. de St. P.)

Разныя извѣстія.

Пашутъ изъ Копенгагена отъ 8 Декабря: „Недавно въ окрестностяхъ Дуага въ Исландіи, при раскапываніи развалинъ стараго монастыря, найдена мѣдная статуя, довольно грубой работы, представляющая челоуѣка вооруженнаго съ ногъ до головы, держащаго въ правой рукѣ земной глобусъ. Такъ какъ сбруя, каскетъ и бердишь сей фигуры очень походять на вооруженіе древнихъ Скандинавовъ, то рисунокъ статуи посланъ Королевскому Обществу сѣверныхъ древностей въ Копенгагенъ, которое поручило изслѣдованіе *Г-ну Финну Магнусену*. Ученый этотъ антикварій полагаетъ, что это изображеніе бога Одина (Юпитеръ древнихъ народовъ Сѣвера), которое до сихъ поръ совершенно до насъ не доходило. (J. de S. P.)

спокойніе. Тѣмъчасемъ; niespodziewanie zalecony ze strony Hollandyi wyrab drzewa, stat się powodem zaprzeczenia. Belgia chce, ażeby i Hollandya wstrzymała się od użytkowania, aż do ostateczney decyzji tej sprawy, w czym odwołano się do dyplomacyi, która potrafi bezwątienia w dnelu spokoyności i pokoju przedmiot ten ułatwić. (G. C.)

Бразилія.

Podług doniesień Korrespondenta *Morning-Chronicle*, w Bahii wybuchnęło powstanie pomiędzy niższą klasą ludu, która się złączyła z wolnymi Negrami i Mulattami. Dnia 7 Listopada władze miasta były usunięte, a na ich miejsce mianowano nowe. Wcześniej mianowane woyska połączyły się z buntownikami, w imieniu których *Don Joao Carneira da Silva Rego* wydał odezwę, zachęcając lud do bronienia swej niepodległości. Prezydent rządowy Bahii wydał również odezwę przeciwko buntownikom, którą zakończył wezwaniem od Gubernatora woyska rządowego, składającego się z 800 do 900 ludzi i z marynarzy stojącego tam okrętu; ale zamiast wystąpienia przeciwko buntownikom, żołnierze przeszli na stronę ludu, a marytkowie powrócili na swój okręt. Podług doniesień korrespondenta, Rząd rewolucyjny dotąd ściśle utrzymuje spokoyność i porządek. *Señor Carneira*, który podpisał proklamacyą, mianowany został Wice-Prezydentem, a *Señor da Rocha Galvaõ*, którego codziennie oczekują powrotu z wygnania do Ameryki Północney, Prezydentem. (A.P.S.Z.)

Турція.

Константинополь, 6-го Декабря.

Чłonkowie cięła dyplomatycznego, oddali wizyty nowemu Ministrowi interesów zagranicznych *Reszydowi Bejowi*, któremu przyznają jednomyślnie wyższość ukształcenia pod każdym względem. Ważną jest, choćby tylko ta jedna okoliczność, że *Reszyd* mówi płynnie po francuzku; to bowiem podług postom europejskim sposobność traktowania z nim we wszystkich przypadkach bez pomocy tłumacza. Ponieważ *Reszyd-Bey*, bawiąc za granicą, starał się poznać i zgłębić całego ducha administracyi krajów europejskich, poznać oraz ich ekonomią polityczną, trzeba się więc spodziewać, że w miarę tego, jak wpływ jego u Sultana zwiększać się będzie, nastąpią także korzystne zmiany w Turcyi, w czym będą mu bez wątpienia pomocni *Namik-Basza*, *Seraskier*, *Kapudan-Basza* i pierwszy Minister *Akif-Basza*; gdyż wszyscy należą do tych Turków, którzy uznają potrzebę postawienia kraju swego na innym stopniu urządzeń i ukształcenia. (G. C.)

Америка.

Вашингтонъ, 5-го Декабря.

Dzisiaj otwarto Kongress przez zwyczajne roczne poselstwo Prezydenta. Pierwsza część poselstwa ścigała się do położenia ogólnego Stanów Zjednoczonych i stosunkow ich z różnemi krajami Europejskimi. Potém następuje obejrzenie stosunkow Ameryki Północney z niektórymi krajami Azyatyckimi i innemi częściami Ameryki, mianowicie z Meksykiem; reszta poselstwa poświęcona jest sprawom wewnętrznym Stanów Zjednoczonych, szczególniej ustawom względem interesow finansowych i bankowych i przedaży gruntow publicznych. Co do interesow bankowych, wyrażenia Prezydenta dały poznać niejaki przyzwolenia z jego strony. (J. de St. P.)

Разныя извѣстія.

Uwiadamiają z Kopenhagi pod d. 8 Grudnia: Niedawno w okolicach Douagh w Islandyi, przy rozkopywaniu ruin staraго klasztoru, znaleziono posążek miedziany, dość grubej roboty, wystawiający człowieka uzbrojonego od stóp do głów, trzymającego w ręku prawym kulę ziemską. Ponieważ uzbrojenie, hełm i bardysz tej osobki, bardzo są podobne do starożytnych Skandynawskich; posłano więc rysunek posągu do Towarzystwa Królewskiego Starożytności Północnych w Kopenhadze, które do jego rozpoznania i osądzenia wezwало *P. Finn Magnusen*. Uczony ten starożytnik rozumie, że to jest figura bożka Odina (Jowisz starożytnych narodów północy), którego żadne dotąd wyobrażenie niedoszło naszych czasow. (J. d. S. P.)